

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.052/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
Az alperes:	Komárom-Esztergom Vármegyei Kormányhivatal Komáromi Járási Hivatala (2900 Komárom, Szabadság tér 1.)
Az alperes képviselője:	dr. Kósa Mónika Szidónia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	mulasztási per
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 1.K.700.915/2023/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. április 17. napján panasszal élt az alperesnél, melyben édesapja, néhai személy1 elhalálozásával kapcsolatban a háziiorvosi feladatokat ellátó cég1-vel, valamint személy2-vel (a továbbiakban: háziiorvos) szemben vizsgálat lefolytatását kérte annak megállapítása érdekében, hogy a háziiorvosi ellátás során a foglalkozás szabályait mennyiben mulasztotta el megtartani, illetve miként kellett volna eljárnia. Az édesapja elhalálozásához vezető folyamatot ismertetve kifejtette, hogy a háziiorvos az ellátást megfelelően kezdte meg, vérnyomást mért, sublingualis nitroglicerinnel, illetve puffot is adott, amitől a mellkasi fájdalmak megszűntek, ugyanakkor a kötelezően előírt rizikófaktor besorolást, a 12 elvezetéses EKG vizsgálat elvégzését, és a szakintézménybe való azonnali beszállíttatást elmulasztotta, ami végül az elhalálozáshoz vezetett.

[2] Az alperes a panasz kivizsgálását az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény (a továbbiakban: Eht.) 14/C. §-a, valamint a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (a továbbiakban: Pkbtv.) alapján megkezdte, arról, valamint a kivizsgálásba bevont szakfelügyelő főorvosról a felperest 2023. április 28. napján tájékoztatta.

[3] A felperes a 2023. május 17. napján kelt beadványában az alperestől az ügy állásáról tájékoztatást, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 34. § (3) bekezdése alapján iratbetekintési jog biztosítását kérte. Az alperes a 2023. május 31. napján kelt szám1 iktatószámú levélben tájékoztatta a felperest, hogy az eljárását a Pkbtv. alapján folytatja le, mely az iratbetekintési jogról nem, pusztán a tájékoztatásra való jogról rendelkezik.

[4] A felperes e tájékoztató levéllel szemben fellebbezéssel élt, valamint az iratbetekintési joga gyakorlásának elutasítása miatt felügyeleti eljárást kezdeményezett. Kifejtette, hogy a kérelme nem a Pkbtv. rendelkezésein, hanem az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Egtv.) – helyes hivatkozással az Eht. – 1. § (1) bekezdésében, 2. § (1) bekezdésében, 6. § (1) bekezdés b) pontjában, a fővárosi és megyei kormányhivatal, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatal népegészségügyi feladatai ellátásáról, továbbá az egészségügyi államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 385/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésében, valamint az egészségügyi szolgáltatók szakfelügyeletéről szóló 16/2019. (VII. 30.) EMMI rendelet 3. § (1) bekezdésében foglaltakon alapul, ami olyan hatósági ügyet keletkeztetett, melyre az Ákr. rendelkezései irányadóak. Álláspontja szerint a Pkbtv. szerint intézett ügy nem zárja ki, hogy rá az Ákr. rendelkezései vonatkozzanak, ezáltal őt az iratbetekintési jog megilletse.

[5] Az alperes a 2023. június 27. napján kelt szám2 iktatószámú levélben – a konkrét intézkedések megjelölése nélkül – arról tájékoztatta a felperest, hogy a panaszának

kivizsgálása lezárult, a szakfelügyelő főorvos véleménye és a saját vizsgálata alapján a szükséges intézkedéseket megtette.

[6] A felperes 2023. június 28. napján a Pkbtv. 2. § (4) bekezdésére hivatkozással a megtett konkrét intézkedésekről való tájékoztatást, valamint az Ákr. rendelkezései alapján az ügyféli jogállásának elismerését és az ügy irataiba való betekintés engedélyezését kérte, melynek érvényesítése érdekében 2023. július 10. napján az alperesi ügyfélszolgálatnál személyesen is megjelent.

[7] Az alperes a 2023. július 20. napján kelt szám3 iktatószámú levélben tájékoztatta a felperest, hogy az eljárást a Pkbtv. alapján folytatta le. A panaszos nem minősül az Ákr. szerinti ügyfélnek, így az ügyféli jogállásból eredő jogok gyakorlására (iratbetekintési jog, másolatkészítési jog) sem jogosult. Az eljárás nem hatósági döntéssel, hanem a panaszos tájékoztatásával zárul, melynek eleget tett.

[8] Az alperes a panaszeljárás nyomán indult hatósági ügyet a 2023. június 30. napján kelt határozatszám1 iktatószámú határozattal lezárta, valamint a felperes 2023. július 10. napján benyújtott kérelmét a határozatszám2 iktatószámú – jogorvoslati lehetőségként közigazgatási pert biztosító – végzésével elutasította. A felperes e végzéssel szemben önálló keresettel nem élt, mivel álláspontja szerint a fenti kötelezettségek elmulasztása miatt azt már korábban előterjesztette, melyet a 2023. augusztus 8. napján kelt nyilatkozatában változatlanul fenntartott.

A kereset és a védírat

[9] A felperes a 2023. július 23. napján előterjesztett keresetében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés b) és d) pontjait megjelölve a panasz mikénti elbírálásáról szóló tájékoztatás alperes általi – a Pkbtv. 2. § (4) bekezdésébe ütköző – mulasztásának megállapítását, valamint az alperes tájékoztatás megtételére kötelezését kérte. Ezen túlmenően kérte megállapítani: (1) az alperes a panasza alapján lefolytatott eljárás ügyszáma számú panaszeljárást követően indult hatósági eljárásban ügyféli jogállása vonatkozásában elmulasztott döntést hozni; (2) ezen eljárásban az ügyféli jogállását; (3) az Ákr. 33. § (1) bekezdés által garantált ügyféljogainak megsértését, valamint (4) ezen ügyféljogok biztosítását. Keresetét a Pkbtv. rendelkezéseire, valamint az Ákr. 7. § (1)-(2) bekezdéseire, 10. § (1) bekezdésére, 33. § (1) bekezdésére, 35. § (1) bekezdésére, 80. § (1) bekezdésére és 81. § (1) bekezdésére alapította.

[10] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. A felperes keresetösségi jogának hiányára hivatkozva kiemelte, hogy a Pkbtv. alapján nem minősül ügyfélnek és jogsérelmet sem igazolt. A panaszeljárásban mulasztást nem valósított meg, a jogszabály által előírt tájékoztatást megadta. A hatósági eljárásban az ügyféli jogállás elutasításáról a 4.

sorszámú végzésében döntött, melyet a felperes keresettel nem támadott meg, az ezen döntést támadó kereseti kérelem – a végzés közlésének hiányában – idő előtti. A panaszeljárással érintett ügyben az Ákr. rendelkezései nem alkalmazhatók.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Döntését az Egtv. (helyesen Eht.) 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, 6. § (1) bekezdés b) pontjára, 14/C. §-ára, illetve a Pkbtv. 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1)-(2) és (4) bekezdéseire és 3. § (1) bekezdésére alapította. Rögzítette, hogy a per tárgyát kizárólag a panaszügyben indult eljárás képezi, a határozatszám2 iktatószámú, a felperes iratbetekintési és ügyféli jogállásának megállapítására irányuló kérelmét elutasító végzés nem. A kereseti kérelem korlátai között azt vizsgálta, hogy az alperes jogszerűen járt-e el, amikor a felperes Eht. rendelkezéseire alapított kérelmét – az édesapja halála folytán a foglalkozási szabályszegés miatti vizsgálat lefolytatását – a Pkbtv. rendelkezései alapján panaszeljárás keretében intézte. Az Eht. 10. §-a értelmében az egészségügyi államigazgatási szervként eljáró alperes hatósági ellenőrzés keretében vizsgálhatja az egészségügyi szolgáltató tevékenységének a jogszerűségét. A hatósági ellenőrzés az Ákr. 100. § (1) bekezdése alapján hivatalból indul, az eljárás kezdeményezésére a felperes ezért nem jogosult. Ebből következően a beadványa eljárást megindító kérelemnek nem minősülhetett, és az alapján az alperesnek eljárási kötelezettsége nem keletkezett. Az Eht. 14/C. §-a speciális eljárásrendet rögzít, ennek megfelelően az alperes jogszerűen vizsgálta a felperes kérelmét panaszeljárás keretében. A panaszeljárásban a Pkbtv. 1. § (1) bekezdése alapján a Pkbtv. rendelkezései az irányadóak, az Ákr. mögöttes joganyagként nem alkalmazható. E körben az alperesnek sem az ügyféli jogállásról, sem az iratbetekintési joggal kapcsolatos kérelemről nem kellett alakszerű döntést hoznia. A Pkbtv. 2. § (2) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest a panasz kivizsgálásának megkezdéséről, valamint annak várható időtartamáról. A felperes a szám2 iktatószámú iratban az eljárás lefolytatásáról, a szakfelügyelő főorvos véleményéről és az alperes saját vizsgálata keretében megtett szükséges intézkedéseiről szintén tájékoztatást kapott. Téves az a felperesi érvelés, miszerint a Pkbtv. 2. § (4) bekezdése alapján folyamatos, részletes, minden eljárási cselekményre kiterjedő tájékoztatást kell kapnia. A Pkbtv. nem rögzít sem teljeskörű tájékoztatási kötelezettséget, sem iratbetekintési jogot, ezáltal az alperesnek a megtett intézkedések formájáról vagy tartalmáról sem kellett ilyen tájékoztatást adnia. Nem alapoz meg eljárásjogi kötelezettséget az alperes oldalán önmagában az, hogy a felperes a hatósági tájékoztatást elégtelennek tartja, és a mulasztási per sem arra szolgál, hogy ezen keresztül a panaszeljárásba, illetve az az alapján indult hatósági eljárásba betekintést nyerjen. A Pkbtv. 3. § (1) bekezdése határozza meg azokat az intézkedéseket, amelyeket az alperes megtehet, ha a panasz alaposnak bizonyul, melyről a felperest tájékoztatta. A panaszeljárás nyomán indult hatósági eljárásban az alperes az ügyféli jogosultságot és az iratbetekintési jogot elutasító végzését meghozta, így azzal kapcsolatban mulasztás nem állapítható meg. A felperes a határozatszám2 iktatószámú végzést közigazgatási perben nem támadta meg, annak jogszerűsége a mulasztási perben nem vitatható.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy az alperes a panasz eljárás lefolytatását követően lefolytatott hatósági eljárásában a 2023. június 28. napján előterjesztett kérelmére elmulasztott döntést hozni. Jogszabálysértésként a Kp. 86. § (1) bekezdésére és 88. § (1) bekezdésére hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelmét nem bírálta el, valamint a keresetet megalapozatlanságra hivatkozással jogszabálysértően utasította el. Tévedett az elsőfokú bíróság a harmadlagos kereseti kérelmében, mivel abban a kérdésben, hogy az alperes mulasztott, a keresetlevél előterjesztésekor fennállt állapot alapján kellett volna döntenie. A kereset előterjesztésének időpontjában az alperes a hatósági eljárásban az ügyféli jogállásáról elmulasztott döntést hozni. A kereset nem utasítható el azon az alapon, hogy utóbb az alperes a sérelmezett döntést meghozta.

[13] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A felperes fellebbezése nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával megalapozottan és jogszerűen utasította el a keresetet. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla – az alábbi kiegészítéssel – egyetértett.

[16] A másodfokú bíróság előjáróban kiemeli, hogy a felperes bejelentése alapján panasz eljárás és hatósági eljárás lefolytatására is sor került. A felperes e két eljárástípusban tapasztalt hiányosságokra tekintettel megfogalmazott kereseti kérelmeiben a Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mulasztási és a d) pontja szerinti marasztalási perre irányadó rendelkezéseket egyaránt feltüntette, ezért elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az elsőfokú bíróság a mulasztási pertípus kizárólagos alkalmazásának szükségességét helytállóan ismerte-e fel. Tette ezt azon indoknál fogva, hogy a két kereseti kérelem különböző eljárási rendben bírálendő el, amint azt a Kúria a Kf.VI.40.926/2021/7. számú [a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) K-KJ-2022-85 azonosító számon közzétett] végzésében is kimondta, miszerint az alperes személyének tisztázatlansága, az eljárás formájának és a per típusának keveredése az ítélet hatályon kívül helyezésére vezető súlyos és az elsőfokú eljárás lényeges szabályai megszegésének minősül. Azaz a két pertípus összemosása és egy eljárásban való elbírálása abszolút hatályon kívül helyezési ok, melyet a másodfokú bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie. Az ítéltábla e vizsgálata eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes által megfogalmazott valamennyi kereseti

kérelem a Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mulasztási pertípus alá sorolható be az alábbiakra tekintettel.

[17] A Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mulasztási és d) pont szerinti marasztalási kereset céljukat tekintve eltérő jogintézménynek minősülnek. A mulasztási per célja egy hiányzó eljárásjogi jogosultság pótlása vagy orvoslása, míg a marasztalási kereseti kérelem a közigazgatási cselekmény megvalósításának megtiltására, a közigazgatási jogviszonyból származó kötelezettség teljesítésére, a közigazgatási tevékenység jogsértő következményeinek elhárítására, illetve a közigazgatási szerződéses jogviszonnyal vagy a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatban okozott kár megtérítésére kötelezésre irányulhat. A fenti meghatározásból látható, hogy hiányzó eljárásjogi jogosultság pótlására a Kp. 38. § (1) bekezdés d) pontja szerinti marasztalási kereset nem terjeszthető elő. Ezen igény mulasztási perben érvényesíthető és a közigazgatási szerv által elmulasztott cselekmény megvalósításának előmozdítására e pertípus szolgál. Amennyiben a hatóság az elmulasztott eljárásjogi cselekményt pótolja, úgy e tevékenysége a Kp. 38. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megtámadási perben bírálható el. A felperes kereseti kérelmében megjelölt valamennyi jogsérelem abból származott, hogy a kérelmezett eljárásjogi jogosultságai kapcsán az alperes nem hozott döntést, a kérelmét nem bírálta el, azaz mulasztást követett el, mely perjogilag a mulasztási pertípus alkalmazását igényli. Az elsőfokú bíróság ítéletében a kereseti kérelmekkel kapcsolatban a fenti elhatárolást és azok Kp. 38. § (1) bekezdés szerinti értékelését nem végezte el, azonban azért, hogy valamennyi kereseti kérelem tartalma szerint a Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mulasztási per hatálya alá esett, nem követett el az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogszabálysértést valamennyi kereseti kérelem egy eljárásban való elbírálásával.

[18] A másodfokú bíróság a [11] bekezdésben utalt arra, hogy a vizsgálatának kereteit a fellebbezésben előadottak határozzák meg. Ez egyben azt is jelenti, hogy csak azokat a jogszabálysértéseket és hivatkozásokat vizsgálhatja, amelyeket a felperes a fellebbezésében megjelölt. A Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében fellebbezést kizárólag meghatározott jogi alapon lehet előterjeszteni, abban vagy jogszabálysértésre vagy az egységes joggyakorlattól való eltérésre kell hivatkozni. Jogszabálysértésre történő hivatkozás esetén – a másodfokú eljárásban hozható döntésekre (Kp. 109. §, 110. §) tekintettel – eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés állítása alapozhatja meg a fellebbezést.

[19] A felperes fellebbezésében kizárólag a Kp. 86. § (1) és a 88. § (1) bekezdéseit jelölte meg jogsérelemként, mellyel összefüggésben kifejtette, hogy a hatósági eljárásra vonatkozó kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon utasította el arra hivatkozással, hogy az alaptalan. E körben pedig arra hivatkozott, hogy az alperes a keresetlevél előterjesztésének időpontjában a hatósági ügyben az ügyféli jogállásáról, valamint az iratbetekintési jogának gyakorlásáról döntést nem hozott, azaz a mulasztása megállapítható. Álláspontja szerint nincs jelentősége a mulasztás megítélése szempontjából, hogy utóbb az alperes a döntését meghozta.

[20] A fellebbezésben megjelölt fenti jogsérelem egyben a másodfokú eljárás kereteit is meghatározta, melynek megfelelően az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésének jogszerűségét ezen érvrendszer mentén vizsgálta. Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részei tekintetében – azokat vitató fellebbezési kérelem hiányában – megállapítást azonban nem tehetett.

[21] E körben abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az alperes mulasztása a felperes 2023. június 28. napján előterjesztett kérelme – a hatósági eljárásban való ügyféli jogállás, valamint az iratbetekintési jog gyakorlása – vonatkozásában megállapítható volt-e. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontját az ítéletének [35]-[36] bekezdéseiben ezen jogsérelemmel kapcsolatban kifejtette, azaz – a felperes állításával ellentétben – ezen kereseti hivatkozást elbírálta, ezért a Kp. 86. § (1) bekezdésének a sérelme nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság e kereseti kérelmet azért nem tartotta megalapozottnak, mivel az alperes a hatósági eljárásában az ügyféli jogállásról, valamint az iratbetekintési jog gyakorlásáról a határozatszám2 iktatószámú végzésében döntött, azaz nem volt olyan eljárási cselekmény, melynek pótlására kötelezni lehetett volna. „Ha pedig a közigazgatási szerv eleget tesz az eljárási kötelezettségének, ám az érintett számára az jogsérelmet okoz, akkor nem mulasztási per, hanem az általános szabályok szerinti közigazgatási per indítható” (Kúria Kf.III.39.133/2022/6. számú a BHGY-ben K-KJ-2022-883. számon közzétett ítélete). Az, hogy e végzésben az alperes jogszerű döntést hozott-e, nem képezhetette sem a per, sem a fellebbezési eljárás tárgyát, az a végzéssel szembeni külön perorvoslati eljárásban lett volna vitatható, mellyel a felperes nem élt.

[22] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a Kp. 127. §-a alapján a mulasztási per tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségének az elmulasztása. Mulasztásról azonban csak akkor beszélhetünk, ha a közigazgatási szervnek a közigazgatási cselekmény megvalósítása jogszabályban meghatározott kötelezettsége volt, azaz az eljárási cselekmény elvégzése kapcsán nem mérlegelhetett, annak teljesítése jogszabályból eredő kötelezettsége volt. Az alperes eljárás ügyszáma iktatószámon hivatalbóli hatósági eljárást indított. A közigazgatási szervnek az ezen eljárásban ügyfélként belépni kívánó személyek kérelméről az Ákr.-ben foglaltaknak megfelelő döntést kellett hoznia. Ahogy arra a Kúria is rámutatott, az ügyféli jogállás megtagadásáról a közigazgatási hatóság önálló jogorvoslással megtámadható végzésben köteles dönteni (Kfv.VI.37.696/2022/6. BHGY-ban K-KJ-2023-64 számon közzétett). Ugyanakkor a mulasztási per célja, hogy a hatóságot az elmulasztott közigazgatási cselekmény megtételre kényszerítse, azaz, ha az elmulasztott közigazgatási cselekményt a hatóság pótolja, úgy a mulasztási per okafogyottá válik.

[23] Ha a kereset benyújtását követően a közigazgatási szerv az elmulasztott közigazgatási cselekményt pótolja, a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozással az eljárás megszüntetésének lehet helye. Amennyiben erre nem kerül sor, a keresetet, mint okafogyottat el kell utasítani, mert a Kp. 129. § (1)-(2) bekezdései szerinti mulasztás már nem állapítható meg. Ha a közigazgatási szerv közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségének – akár a mulasztási per során – eleget tett, mulasztás megállapításának nincs helye (Kf.VI.39.847/2021/3.). Mindezek miatt az

elsőfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést, amikor az ügyféli jogállásról elutasításáról hozott végzés figyelembe véve a kereset elutasításáról döntött.

[24] A fentiek alapján nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság a felperes azon hivatkozását, hogy a mulasztási perben a kereset megalapozottságáról a keresetlevél benyújtásának időpontjában fennálló tények alapján kell dönten, ugyanis mulasztási perben a bíróság nem egy meghatározott időpontban keletkezett konkrét közigazgatási aktust, hanem egy fennálló jogszerűtlen állapotot vizsgál felül. Amennyiben ezen fennálló állapotban akár a keresetlevél benyújtását megelőzően, akár a per során változás áll be, azt a döntésénél figyelembe kell vennie, hiszen az a döntése érdemét érinti.

[25] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[26] Az ítéltábla a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5) bekezdésére figyelemmel állapított meg.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (48.000 forint) összegű fellebbezési illetéket a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján megfelelő eltéréssel alkalmazandó, a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a kötelezett megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 18.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Ervin s.k.
bíró